

Møde med Dr. Violet Oaklander, Ph.D. i psykologi

af Ruth Skovgaard

Violet Oaklander er gestaltterapeut, og hun har gennem mange år udviklet terapeutiske metoder til børn og unge. Hun har sin grundlæggende træning fra gestaltinstituttet i Los Angeles, og har i mange år arbejdet nær L.A. I starten af 80'erne læste jeg hende bog "Windows to Our Children", har lige siden været inspireret af hendes arbejde, og har følgelig ønsket at møde hende og lære af hende. I år blev ønsket til virkelighed; to fantastiske uger blev det til i Santa Barbara, California, som deltager i den årlige sommertræning, nr. 21 i rækken.

Violet er 74 år, skarp, klar, rummelig og først og fremmest nærværende. Hun har udviklet en metode, som tilpasset børn og deres udvikling. Hun er klar over, at det er et følsomt område, det terapeutiske arbejde med børn, af nogle betragtet som umuligt, af andre svært. Hun har erfaring med og tror på, at hvis man "kun" hjælper de voksne til at fungere bedre, så børnene gennem forældrenes mere sunde måde at trives på får det bedre, vil man overse barnets eget behov, dels for at udtrykke sig, dels for at blive fri af traumer og hæmmende fejlfortolkninger. Hun mener, at hvis man ikke arbejder direkte med barnet, vil introjektet blot trykkes længere ned i bevidstheden, og børnene vil stadig mistrives. Forældrenes "fejlbehandling" og børnenes opfattelse at sig selv som forkerte, vil stadig være styrende for deres selv-opfattelse. Så derfor er det vigtigt gennem det terapeutiske arbejde at give børnene en forståelse af sig selv som selvstændige, elskelige og værdige personer.

Samarbejdet med forældrene er vigtigt, så samtidig med, at hun arbejder med børnene eller de unge, kræver hun af forældrene, at de mødes til en fælles samtale en gang om måneden. Hun giver forældrene hjemmeopgaver, og kræver af dem, at de sætter focus på at dække børnenes behov for kontakt og samvær.

Violet lægger vægt på begreber som "I /Though" (Martin Buber) og understreger, at det er afgørende, at der er to mennesker til stede i terapirummet. Selvom hun opererer med overføring som et begreb, er hun meget optaget af, at ingen børn bliver confluerende med hende. Derfor møder hun barnet, hvor det er og følger og indlever sig i barnets udtryk.

Med fokus på awarenessprocessen hjælper hun børn med at få en sens-of-self. Hun understreger, at alle aspekter af personligheden skal være nærværende og kunne samarbejde for at være i stand til at skabe en god kontakt.

Hun undersøger, om børn er i kontakt med deres sanser og følelser, og har de mangler på grundlæggende områder, hjælper hun dem med at få oplevelser og erfaringer, Det er vigtigt for barnet at kunne udtrykke emotioner. Hvis barnet ikke kender til følelser hos sig selv og andre, træner hun dem, så de begynder at være opmærksomme på og lægge mærke til egne og andres følelser. Hun benytter sig af drama, kropsoplevelser, spil, billeder etc. Hun arbejder med at mærke og genkende følelser, og hun ser ofte hos børn, som er mishandlede og forsømte, at netop disse færdigheder slet ikke er udviklede. Så konsekvensen heraf er, at de ofte må høre sig irrettesat for forseelser, hvis baggrund de slet ikke kender. Hun understreger vigtigheden af beskyttende grænser, både børnenes egne og andres. Hun er rummelig; men hun sætter sine grænser og hjælper forældre med at sætte deres.

De to kursusuger var indføring i hendes metode. Dagene var teori, demo og øvelser samt terapeutisk træning. Vi var 24 på holdet, og ti dages terapeutisk arbejde i små grupper og sideløbende daglig træning i hele gruppen gav en dybdegående integration af stof og metode. Alle i gruppen tog fra kurset med en følelse af dyb og afgørende indlevelse og forståelse af den terapeutiske metode.

Violet's terapirum er en hule af mystik og udfordring; hun har masser af materialer, alle fundet frem på grundlag af grundige studier af udviklingspsykologi og børnekultur. Hun

holder sig ajour med hvad børn aktuelt er optaget af, film, bøger, legetøj, spil osv.

Vi blev ført ind i terapien ad samme dør som børnene ved at få en tryk ramme for vore to uger: en meget grundig introduktion til stedet, rummet, omgivelserne, tider etc. Vi blev langsomt ført ind i vores egen legeverden og ind i barndomserindringer, og i dem tog vi udgangspunkt for øvelser og terapier. Peter Mortola var co-træner, og han har skrevet ph.d. opgave om hendes særlig måde at træne voksne i at lave terapi med børn. Indstillingen, lysten og villigheden til at være med barnet fordrer god kontakt med den legende side i den voksne, og vi blev alle konfronteret med legen i os selv. For nogle var det nemt - men for de fleste alligevel svært at slippe så meget, at legen blev autentisk. Det lykkedes dog så i løbet af de to uger blev legen autentisk for alle; en forløsende og frem for alt sjov oplevelse. I gruppen arbejde vi med fastfrosne gestalter i vores liv, og oplevelsen af, at en gammel gestalt slipper sit tag, er hver gang en nydelse og en befrielse.

Min oplevelse og mine "klassekammeraters" i de to uger, vi var sammen, bekræfter betydningen af et dybdegående terapeutisk arbejde i dialogform i en getaltherapeutisk ramme som et værdigt bud på behandling af børn. Violet har på en indlevende måde formået at omsætte de gestaltterapeutiske metoder til børn, så behandlingen for en forandrende og bekræftende karakter.

V.O. er en kapacitet på sit felt, æret af amerikanske gestaltterapeuter som skaberen af børne-gestaltterapien, verdenskendt for sin unikke og dybdegående metode. Mærkelig nok ikke så kendt i Danmark, hun har aldrig været inviteret hertil, men til nabolande som Tyskland, Holland, England og Finland. I vores internationale forum kunne vi selv konstatere, at børn til stadighed forsømmes verden over, og at regningen for svigt af børn ses og mærkes over held verden.